

етвенна-та си полза; а не да стори благодаріе и това не е даръ, но премѣнителница (полнца). Струвай всегда добро и не го обнародвай. Старайся да не ся изявлява благодаріе-то ти; иначе твоя-та гордость тя побуждава да благодарѣтельствуашъ. Не треба да обявлявашъ, развѣ онова що получавашъ. Не ся хвастай никогда за онова добро що си сторилъ. Когда ся обявлява благодаріе-то загубява цѣна-та си. Треба да смотравашъ благодаріе-то като една отъ твои-те тайны, Кой-то иска да му ся враща благодаріе-то, треба да го заборава.

За свобода-та и рашкостъ-та.

Вси-те злощастни нека да взематъ отъ кесія-та ти; отбѣгнувай обаче безмѣрность-та коя-то ся называва Раскошность. Треба да знаешъ да ограничавашъ свобода-та си. Задержавай вынагы за да благодарѣтельствуашъ и други-те. Не дай все на одного челоука, нито да му давашъ по вече отъ потреба-та. Щедръ челоукъ е оный, кой-то знае да ограничава потребны-те. Нечувственъ же е кой-то подарува безмѣрно.

За вѣрованіе и легковѣріе.

Да ся повѣрѣва челоукъ другимъ е големо веселіе. И знакъ на чисто и благо сердце. Бойся обаче отъ слѣдствія-та на легковѣріе-то; словѣсть-та треба всегда да управлява легковѣріе-то ти.